

Poema de Xosé Velo Mosquera
Outubro, 1971

Espranza

Malia o dente que come a semente.
Dito popular

De donde me vén o folgo
para cantar tanta espranza...

Ai o ámbito propicio
Ai a axeitada labranza
Ai a semente no sulco
endexamais devorada
e as oportunas regas
e graza da poupanza

Ai a terra, eterna virxe
milenios a deflora.
Ai a colleita pra todos
a matar tódalas fames...
E os soños sen pesadelo
ai! o soñar acordado!

Inercia de quen vai indo
Graza eterna de ir chegando

Malia que endexamais algo dera

Malia quen sen consolar chorara

Malia que para chegar espera

Malia quen para viver matara

Pois que perguntas, xa sabes
de donde me vén o folgo
para cantar miña espranza:

Da visión do futuro
aunque sempre se chega,
endexamais se alcanza.

